

D O D A T E K

D O G A Z E T Y

KURYERA LITEWSKIEGO N^{ro} 57.

Wilno dnia 11 Maja v. s. 1828 roku.

UKAZY RZĄDZĄCEGO SENATU.

Podług Opinii Rady Państwa względem środków dla zapobieżenia kaleczeniu członków w Kazańskiej gubernii między włościanami, mianowicie innowiercami, w celu uniknienia rekructwa odkrytemu.

Rządzący Senat na Powszechném Zebraniu pierwszych trzech Departamentów, słuchali przełożoney przez Zarządzającego Ministeryum Sprawiedliwości, Pana Taynego Radcę, Senatru i Kawalera, Xięcia Alexego Alexiejewicza Dołhorukowa, dla należytego wypełnienia Opinii Rady Państwa w następném brzmieniu: „Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przełożenie Rządzącego Senatu Powszechnego Zebrania Sanktpetersburskich Departamentów, w przedmiocie zapobieżenia kaleczeniu członków w Kazańskiej gubernii między włościanami, a mianowicie innowiercami, dla uniknienia rekructwa, odkrytemu, znalazła wniosek Rządzącego Senatu zgodnym z prawami; lecz gdy w nim nie jest oznaczono, jaka mianowicie liczba powinna zastępować liczbę świadków, ustanowionych urządzeniem 27 listopada 1813 roku, Rada Państwa więc, dla odwrócenia mogącego w późniejszym czasie wyniknąć, w tym przedmiocie pytania, i stosując się do zapadłego teraz na Radzie Państwa postanowienia względem mieszczan, przez *opinię postanowiła*: utwierdzić we wszystkich częściach wniosek Rządzącego Senatu z takim dopełnieniem, ażeby w Kazańskiej gubernii przy śledztwach o rozmyślném kaleczeniu siebie przez włościan dla uniknienia rekructwa, w zdarzeniu, jeżeli nie będzie można zebrać 24ch świadków, ustanowionych urządzeniem 27 listopada 1813 roku, przestawać na świadectwie 12stu ludzi pod przysięgą.” Na tej opinii napisano tak: JEGO CESARSKA MOŚĆ, nastąpiła opinią na Powszechném Zebraniu Rady Państwa, za dokładem Rządzącego Senatu, względem środków dla zapobieżenia kaleczeniu członków w Kazańskiej gubernii między włościanami, a osobliwie innowiercami, dla uniknienia od rekructwa odkrytemu, Naywyżey utwierdzić raczył i rozkazał wypełnić. Podpisał: *Prezydent Rady Państwa Hrabia W. Koczubey*. 29go grudnia 1827. I sprawy, z której okazało się, iż Powszechne Zebranie Rządzącego Senatu, po rozpatrzeniu sprawy, o zapobieżeniu kaleczeniu członków w Kazańskiej gubernii między włościanami, a miano-

wicie innowiercami, dla uniknienia od rekructwa, podawała JEGO CESARSKIEY MOŚCI naypoddanniejszy доклад z takim wnioskiem, iż ona, zgodnie z opinią P. Zarządzającego Ministeryum spraw wewnętrznych, przyjętą przez iszy Departament, mniemała: z powodu zamnożonego w Kazańskiej gubernii między włościanami, a mianowicie innowiercami, kaleczenia członków, w celu uniknienia rekructwa, póki nie będzie wydana nowa rekrucka ustawa, do ułożenia której z Naywyższego rozkazu ustanowiony osobny Komitet, przyjmując za prawidło co do Kazańskiej gubernii w tych zdarzeniach, kiedy nie można znaleźć 24ch ludzi przysięgłych świadków o kaleczeniu członków, jak to przepisano w ukazie Rządzącego Senatu z dnia 27 listopada 1813 roku, przestawać i na mniejszej liczbie ludzi, którzyby nie mieli uczestnictwa w kaleczeniu członków, i nie byli połączeni pokrewieństwem z przestępcami. Jeżeli się zaś we wsi i takich nie znajdzie, tedy polegać na jednogłośnym dowodzeniu ołolicznych mieszkańców z drugich wiosek, mających wzajemne stosunki z tą wsią, gdzie się odkryją przestępcy kaleczenia członków, pilnując się we wszystkiém inném prawideł w ukazie 1813 roku wyrażonych. Rozkazali: o należnym wypełnieniu podług tej Naywyżey utwierdzoney opinii Rady Państwa, posłać Kazańskiemu gubernialnemu Rządowi ukaz, również przez ukazy dać wiedzieć dla wiadomości wszystkim Urzędowym mięsciom i osobom; a do Nayświętszego Rządzącego Synodu, do Sanktpetersburskich i Moskiewskich Rządzącego Senatu Departamentów i Powszechnego Moskiewskich Departamentów Zebrania przesłać uwiadomienia. Stycznia 19 dnia 1828 roku. (Z Powszechnego Zebrania pierwszych trzech Departamentów.)

O zabronieniu Żydom stałego pobytu w Kijowie i o wyprawieniu ich z tego miasta.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali raportu Kijowskiego Wojennego Gubernatora, Jenerał-Porucznika Żeltuchina, przy którym przedstawując kopiją Naywyższego ukazu, na imię jego w dniu 2gim przeszłego grudnia danego, o zabronieniu Żydom stałego pobytu w Kijowie, o wyprawieniu z tego miasta Żydów: mających nieruchomą własność, po upływie lat dwóch; zapisanych w Kijowie, lecz nie mających takiej własności, po upływie roku;

i przemieszkujących bez zapisania się w tém mieście, po przeysciu sześciu miesięcy od wydania terazniejszych prawideł, doniosł; że dla wypełnienia tego Naywyższego rozkazu, przełożył Kijowskiemu Gubernialnemu Rządowi: 16d, Względem opublikowania tego Naywyższego ukazu, dla akuratenego i nieodmiennego wypełnienia po gubernii, uczynić należyte rozporządzenie. 2re Wszystkim przemieszkującym w mieście Kijowie Żydom, objawić o tym Naywyższym rozkazie przez pośrednictwo Mieyskiej Policyi. 3cie Żydów zapisanych okładem w mieście Kijowie, osobno zasrzedz przez podpiski, iżby w naznaczonym przez Naywyższy ukaz czasie, nieodmiennie zapisali się do innych zgromadzeń; a w przeciwnym razie, jeżeli którzy tego nie wypełnią, i po upływie roku zostaną niezapisani, z tymi będzie postąpiono podług Naywyżey utwierdzoney opinii Rady Państwa 30 października 1827 roku. 4te Kijowskim Policyi i Magistratowi zalecić, ażeby te, pilnując ze swojej strony wypełnienia wyrażonych w Naywyższym ukazie prawideł w całej ich mocy i rozciągłości, zgola nie dopuszczały żadnych uciążliwości dla Żydów, pod obawą postąpienia z winnymi podług całej surowości praw. W Naywyższym zaś JEGO CESARSKIEY MOŚCI ukazie, danym na imie Kijowskiego Wojennego Gubernatora, wyrażono: „Rozpatrzywszy przedstawienie wasze o konieczności zabronienia Żydom stałego w mieście Kijowie mieszkania, i znaydując, że pobyt ich w tém mieście jest szkodliwy dla przemysłu tego miasta i dla samego skarbu, a nadto przeciwny prawom i przywilejom, w rozmaitych czasach miastu Kijowu nadanym, oraz później osobnemi ukazami i gramotami potwierdzonym, Uznaliśmy rzeczą potrzebną, względem osiadłych w Kijowie Żydów postanowić następujące środki: 1) Żydzi nie mogą mieć w Kijowie ani stałego pobytu, ani zakładów dla odprawowania swych obrządków lub przemysłu, ani zapisywać się do tamecznego mieyskiego zgromadzenia. 2) Żydzi kupcy i szczy i zgiey gildy mogą tam przyjeżdżać na kontrakta i jarmarki i targować przez czas ich w kramach; lecz zabrania się im dawać plenipotencyi Żydom kupcom 5ciey gildy i mieszczanom, dla tego, żeby ci ostatni pod takowym pozorem nie zajmowali się tam przemysłami im zabronionemi; Żydzi mogą także mieć w Kijowie doczesny pobyt nie dłużej nad 6 miesięcy za wódczannemi odkupami poza Kijowem, za rozmaitemi podradami i dostawami, za ogółową kupłą towarów dla odesłania do swych fabryk i zawodów, albo w powszechności do tych mieysc, w których stały pobyt jest im dozwolony, za weksłami i innemi obligacyami i za sprawami własnymi albo zgromadzeń, w Urzędowych mieyscach odbywającemi się; jednakże, ani ci, ani owi, nie po-

winni roznosić towarów po domach. 3) Przyjeżdżającym na kontrakta i jarmarki, po ich ukończeniu żadnego odkładu terminu nie dawać, a przyjeżdżającym za sprawami wyżej wyrażonemi dopuszczać takowego odkładu nie dłużej, jak na 6 miesięcy. 4) Żydzi, mający teraz w Kijowie osiadłość lub tylko zapisani w tém mieście, powinni w przeciągu roku zapisać się w innych miastach, otwartych na ich stały pobyt. 5) Żydom, wynoszącym się z Kijowa, którzy mają domy, ziemię, kramy i inną nieruchomą własność w mieście, dozwolić je sprzedawać w przeciągu dwóch lat; lecz jeżeli oni w ciągu tego terminu majątkow nie przedadzą, tedy otaksować je przez Urząd i w ciągu trzech miesięcy przedawać z publicznego targu na rzecz gospodarzów majątku. 6) Do czasu sprzedania nieruchomego majątku, to jest: w ciągu dwóch lat, Żydzi nim władający mogą zostawać w Kijowie ze swojemi rodzinami, lecz przez ostatni rok już nie inaczej, jak za pasportem tego miasta, w którym się zapisali po upływie pierwszego roku. 7) Ostateczne wyprawienie Żydów z Kijowa wykonać: mających nieruchomą własność po upływie dwóch lat; zapisanych w Kijowie, lecz niemających takowej własności po upływie roku, a przemieszkujących w tém mieście bez zapisania się w niem po ukończeniu się 6ciu miesięcy od wydania niniejszych prawideł. i 8) Żydom pierwszych dwóch oddziałów dozwolić zajmować się przemysłami w Kijowie podług ogólnych ustaw w ciągu jednego roku; lecz ci nie mogą zawierać kontraktów, wymagających ciągłego ich pobytu w Kijowie. Wy nie zaniechacie uczynić potrzebnych rozporządzeń około przyprowadzenia środków tych w całej ich mocy i rozciągłości do należytego wypełnienia, lecz przytém naysciśley przestrzegać, żeby w tém wypełnieniu nie czyniono Żydom z jakichkolwiek upatrzonych powodów ucisku, co i wkłada się na bezpośrednią waszą odpowiedzialność.” R o z k a z a l i : ażeby ten Naywyższy CESARZA JEGO-MOŚCI rozkaz po wszystkich mieyscach był wiadomy, o tém wszystkiem PP. Ministróm, Wojennym Jenerał-Gubernatorom, Jenerał-Gubernatoróm, Wojennym Gubernatoróm zarządzającym sprawami cywilnemi, Rządowi Gubernialnym, Izbowi Skarbowym i Mieyscom Urzędowym zalecić ukazami, również przez ukazy dać wiedzieć: Kijowskiemu Gubernialnemu Rządowi i tamecznemu Wojennemu Gubernatorowi; a do Nayswiętszego Rządzącego Synodu i do wszystkich Departamentów Rządzącego Senatu przesłać uwiadomienia. Stycznia 19 dnia 1828 roku. (Z 160 Departamentu.)

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.
Andrzej BucharSKI Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.